

6.2.1. Nooit was het stiller

Kerstaankondiging

II
Nooit was het stiller,
II
geen woord klinkt, een mond vol zwij-gen,
II
geen blad beweegt, geen zucht-je wind,
II
de aarde houdt haar adem in en wacht.

refrein

Er klinkt een woord,
de tijd draait zich om,
de kou is uit de nacht:
een kind, het licht en lacht.

II
In deze diepe nacht
II
waarin geen licht verstrijkt,
geen toe-komst wacht, ver-le-den ver-lo-ren,
II
in dit tijdloos, genadeloos wre-de he-den.

(gesproken) (gezongen)

- 'hoe-ver de nacht?'; klinkt er niet, *refrein*

'komt er een mor-gen?'; steekt in de donkere keel -

breekt Gods woord baan, wordt de nacht ver-ban-nen,

krijgen wij het hoog-ste woord,

daalt diepe vrede neder: *refrein*

de Gezalfde in een ge-won-de we-reld.

tekst Andries Govaart
 melodie Wim Ruessink
 VP Wijsheid 18,14-15/Jesaja 21, 11-12/Johannes 19, 39 -41
 TW Duisternis/Vertrouwen